

לשמעני פרעה, בעוד שהדבור שלי היא בגלות שלו, שהרי אין לי דבור. הריני קול דבור גרוע, שהיא בגלות, ולכן שתרף הקדוש ברוך הוא עמו את אהרן.

בא ראה, כל זמן שהדבור היה בגלות, הקול הסתלק ממנו, והדבור היה אטום בלי קול. כשבא משה בא הקול, ומשה היה קול בלי דבור, משום שהיה בגלות, וכל זמן שהדבור היה בגלות, משה הלך בקול בלי דבור, וכך הלך עד שקרבו להר סיני ונתנה תורה, וכאותו זמן התחבר קול בדבור, ואז הדבור דבר, זהו שכתוב וידבר אלהים את כל הדברים האלה. ואז משה נמצא שלם בדבור פראוי, קול ודבור אחד בשלמות.

ועד כן משה התרעם, שהדבור נגרע ממנו, פרט לאותו זמן שדברה לרגו עליו, בזמן שכתוב ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך, מיד - וידבר אלהים אל משה. בא ראה שכך הוא, שהתחיל דבר לדבר ומפסיק אותו, משום שעדין לא הגיע זמן שכתוב וידבר אלהים וגו'. ופסק והשלים הקול. זהו שכתוב ויאמר אליו אני ה'. משום שהדבור היה בגלות ולא הגיע זמן לדבר. ובא

ראהו

משום כן משה לא היה שלם בדבר בתחלה, ושכך נראהו שהוא קול, ובא בשביל דבור להוציא אותה מן הגלות. כיון שיצא מן הגלות והתחברו קול ודבור כאחד בהר סיני, השתלם משה ונרפא, ונמצא אז קול ודבור כאחד בשלמות.

בא ראה, כל הימים שהיה משה במצרים שרצה להוציא הדבור מן הגלות, לא דבר דבור שהיא דבור. כיון שיצאה מן הגלות

לשמעני פרעה, בעוד דמלה דילי איהי בגלותא דיליה, דהא לית לי מלה. הא אנא קלא מלה גרע, דאיהי בגלותא, ועל דא, שתרף קדשא בריך הוא לאהרן בהדיה.

הא חזי, כל זמנא דדבור הוה בגלותא, קלא אסתלק מגיה, ומלה הוה אטים בלא קול, כד אתא משה, אתא קול. ומשה הוה קול בלא מלה, בגין דהוה בגלותא, וכל זמנא דדבור הוה בגלותא, משה אזיל קלא בלא דבור, והכי אזיל עד דקריבו לטורא דסיני, ואתיהיבת אורייתא, ובההוא זמנא, אתחבר קלא בדבור, וכדין מלה מליל, הדא הוא דכתיב, (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה. וכדין, משה אשתכח שלים במלה כדקא יאות, קול ודבור פחדא בשלימו.

ועד דא משה אתרעים, דמלה גרע מגיה, בר ההוא זמנא דמלילת לאתרעמא עלוי, בזמנא דכתיב, (שמות ו) ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך, מיד (שמות ו) וידבר אלהים אל משה. תא חזי דהכי הוא דשרא מלה למללא ופסק לה, בגין דעד לא מטא זמנא דכתיב וידבר אלהים וגו'. ופסק ואשלים קלא, הדא הוא דכתיב ויאמר אליו אני ה'. בגין דדבור הוה בגלותא, ולא מטא זמנא למללא. (ותא חזי)

בגייני כן, משה לא הוה שלים מלה בקדמיתא, (דחכי אתחזי) דאיהו קול, ואתי בגין דבור, לאפקא ליה מן גלותא. כיון דנפיק מן גלותא, ואתחברו קול ודבור פחדא בטורא דסיני, אשתלים משה ואתסי, ואשתכח כדין קול ודבור פחדא בשלימו.

תא חזי, כל יומין דהוה משה במצרים, דבעא לאפקא מלה מן גלותא, לא מליל מלה, דאיהו דבור. כיון דנפיק מן גלותא, ואתחבר